

Наш навчальний рік починається Архиерейською Літургією, на якій ми молимося за здоров'я всіх братів і просимо благословення на цей рік, щоб він був плідним. Своєрідною традицією у нас стало обрання декана семінарії. Воно відбувається так: усі семінаристи збираються в актовому залі і обдумують гідні кандидатури на це достойне місце. Обміркувавши все, брати вписують ім'я одного із них на спеціально підготовлених аркушах-бюлетнях і вкидають в урну-булаву (виготовлену на замовлення). Після того як всі пропозиції зібрані, організовується центральна виборча комісія у складі всіх старостів курсів і підраховуються голоси, за якими і визначають декана. Новообраний декан просить благословення ректорату, а тоді відбувається інавгурація через посадження на символічний „трон-пеньок”. Потім він приступає до своїх обов'язків.

По кількох місяцях навчання наступають зимові свята, одне з яких – свято Миколая. У цей день традиційно відбуваються дві події: семінарійне свято Миколая і свято Миколая разом із молодіжним хором „Відлуння” та братством храму Пресвятої Тройці, які є між собою дуже подібні і, водночас, відмінні. За організацію свята у стінах семінарії завжди відповідає третій курс, який має змогу на цьому вечорі показати свою творчість. Ви можете запитати чому? Тому що на цьому вечорі потрібно представити буденні епізоди семінарійного життя у комічних барвах. Паралельно із третім курсом свято Миколая організовує другий курс, але для хору „Відлуння” і братства. Тут кожна сторона намагається показати недоліки іншої за допомогою жартів, але не перебільшуючи і не вигадуючи ситуацій, яких насправді не було, бо все має опиратися на реальні події. Після обох вечорів завжди залишається гарний настрій і приємні спогади.

У жовтні організовуються Покровські забави (своєрідні богатирські ігри). На цих іграх кожен курс намагається показати свої здібності як фізичні, так і інтелектуальні. Звичайно, як і на будь-якому змаганні, є присутнє журі, яке оцінює всі етапи змагання а у кінці виносить рішення. І хоч це змагання і, звичайно, присуджуються місця, але у кінцевому результаті, як люблять казати, перемагає дружба.

Місяць травень є присвячений Пресвятій Богородиці. Тоді у каплиці нашої семінарії служиться молебень до Матери Божої, але не тільки. У цей місяць відбувається щорічна проща до Грушова, у якій бере участь велика кількість людей не лише із Дрогобича, але і з інших міст та сіл, а також семінаристи. І це вже стало традицією як семінарійною, так і всезагальною. Проте ми не обмежуємося лише прощами до Грушова, щороку також відбуваються прощі до Унева, Крехова, Зарваниці, Биліч та інших святих місць.

Два рази на рік організовуються запуски: перед Різдвяним і Пасхальним постами. На ці заходи збирається велика кількість молоді, адже пізніше почнеться наше сходження по духовній ліствиці до досконалости, щоб гідно зустріти ці два величні празники. Натомість сарепти мають дещо інший характер. Після довготривалого року навчання молоді особи бажають добре відпочити і, враховуючи це, організовуються сарепти (літні табори). Проте мета цих сарепт – не лише гарно відпочити, це також нагода попрацювати із молоддю над їх духовним зростом і ввести їх у глибше розуміння християнства. Кожного року ці сарепти відбуваються у різних місцях, переважно у горах, що манить молодь майже із цілої України.